

Kántorok továbbképzése és lelkigyakorlata Erdélyben

Az Erdélyi Főegyházmegye Egyházzenei Bizottsága az egyházmegye kántorai számára lelkigyakorlattal egybekötött továbbképzést rendezett a Gyulafehérvári Szemináriumban 2001. január 29. és február 1. között. Az egyházmegye összes kántora részére kötelező volt a részvétel a lelkigyakorlatos továbbképzésen, és a szervezők mellett mintegy 80 kántor volt jelen. A rendezvényt Csizsér Albert brassói főesperes, az Egyházzenei Bizottság titkára és Geréd Vilmos szemináriumi énektanár, a gyulafehérvári bazilika karnagya szervezte. Az előadások és elmélkedések megtartására Ullmann Péter O. Praem. gödöllői perjelt kérték fel.

A Veni Sanctét követő, vitaindító előadás címe „*A gregorián, a műzene és a népének a liturgia egységében*” volt. Kedden és szerdán az előadások részben informatív jellegűek voltak, részben lelkigyakorlatos elmélkedések.

„*Az ének a hitoktatásban*” című előadás arról szólt, hogy hogyan vezessük be a hittanos gyermekeket a liturgiába, illetve hogyan mélyítik el a liturgikus énekek a hittani ismereteiket.

Egy következő előadásban R. Guardini: *A liturgia szelleme* c. írásának legfontosabb gondolatai kerültek ismertetésre.

Előadás szólt az udvarhelyszéki halottvirrasztásról és a virrasztóének hagyományról. Biztatást kaptak a kántorok a saját környezetükben még élő értékes helyi népénekkincs megismerésére és életben tartására. A megbeszélés során kiderült, hogy vannak falvak, ahol a lelkipásztor tiltja a „régie énekek” használatát, például az erdélyi *Te Deumot*, mert „nincsen benne a Hozsannában”.

Lelkigyakorlatos beszéd szólt a *Dicsőség* fogalmáról, teológiájáról azzal a céllal, hogy a hallgatókat bevezesse a liturgia igazi értelmébe. Végül a közeledő nagyböjti időre gondolva a Krisztus szenvedéséről szóló 21. zsoltár és az evangéliumi szenvedéstörténet kapcsolatáról volt szó.

Marton József teológiai tanár ismertette boldogemlékű Márton Áron püspök úrnak a szent zenével kapcsolatos újabban előkerült, és nagyon jelentős megnyilatkozásait. Ferencz István plébános pedig a Gyulafehérvári Egyházmegyei Zsinatnak a kántorokra vonatkozó előírásait és javaslatait ismertette.

A lelkigyakorlat kezdetén a résztvevők mindnyájan a bűnbánat szentségéhez járultak. Estéknént a székesegyházban ünnepélyes asszisztenciás vesperást énekeltünk. A reggeli ünnepi szentmiséken a kántorok felváltva koráltak. Megrendítő volt, amint a 80 férfihang betöltötte a legrégebb épségben maradt magyarföldi románstílusú bazilikát.

Példaadó, ahogy az Erdélyi Egyházmegye törődik kántoraival, gondjukat viseli, felügyeli és irányítja a tevékenységüket. A meghívott előadó tanítani ment Gyulafehérvárra, de inkább maga is tanult.

Ullmann Péter O. Praem.